

Skifteret eller Skifteforvalter — ikke er Dommer. Der er mange Tilfælde, naar der opstaar Tvistigheder under et Bots Behandling, hvor den Skifteret, der har Boet under Behandling, selv kommer til at afgjøre Sagen, og det er en Del af den dømmende Myndighed, men han er ikke Dommer. Vi have det allerbedste Bevis herfor deri, at man med Hensyn til den Maade, hvorpaa man betegner de forskjellige Ytringer, hvorigjennem den dømmende Myndighed for Skifteforvalterens Vedkommende finder sit Udtryk, aldrig bruger Udtrykket „Dommer“. Skifteforvalteren kan afgive Kjendelse og afgive Decision, han kan tilkjendegive Noget, men dømme kan han ikke. Skifteforvalteren er ikke Dommer, og for saa vidt tror jeg, at det vil være af særdeles Bigtighed at holde fast ved, at en Skifteforvalter ikke skal kunne anholde den Paagjældende, eller skal kunne affige Fængslingskjendelse. Der er sagt i Motiverne til Lovforslaget, at det er hensigtsmæssigt at give Skifteretten denne Myndighed, for at de fornødne Skridt hurtigt kunne blive foretagne, men at det er en Selvfølge, at Bestemmelsen i Grundlovens § 80 maa tagtages. Men hvis jeg ikke feiler meget, har jeg godtgjort, at Skifteforvalteren ikke kan fængsle med Sagtagelse af Grundlovens § 80. Der er ogsaa andre Sider, hvorfra jeg vilde finde det betænkeligt. Ganske vist vil jeg ikke lægge stor Vægt paa Slutningen af Grundlovsbestemmelsen om den Handlings Natur, der skal berettigge til at anvende Baretægtsfængsel, men den kan dog i nogle Tilfælde faae sin Indflydelse, og det er af Bigtighed, at netop det er Tilfældet, som Grundloven kræver, at det er en Dommer, som afgiver Kjendelse om, hvorvidt Vedkommende skal fængsles eller ikke. Det ærede Thing maa undskyldte, at jeg endnu dvæler noget ved dette Punkt, fordi det ligger mig saa særdeles paa Hjerte. Jeg har godtgjort, eller haaber at have godtgjort, at denne Bestemmelse ikke er forenelig med Grundloven. Naar man saa siger, at det er hensigtsmæssigt, at gjøre det, fordi Sagen derved fremmes hurtigere, saa siger jeg: det gjør den ikke. Lad os tænke os eet af de to Tilfælde, indtræde, hvor § 81 i Lovforslaget kan blive anvendelig. Ville De

da tro, mine Herrer, at det skulde sinke Noget, skulde gjøre Fremgangsmaaden langsommere, at Skifteforvalteren, i Stedet for selv at affige Fængslingskjendelsen, aabner sin Protokol som Dommer, og saa afgjør Sagen i Egenklab af Dommer. I det Hele taget maa det med Hensyn til disse Anholdelsesforhold ikke overses, at selve Anholdelsen er en Akt, som man ikke saaledes uden videre kan anse Skifteforvalteren berettiget til at foretage. Dette maa foregaa under de samme Omstændigheder, som ellers medføre, at der kan være Bemyndigelse for den Enkelte til at anholde, det vil sige: for at forebygge de Følger, som vilde indtræde, hvis man ikke fikrede sig den Paagjældendes Tilstedeværelse. Skifteforvalteren kan fikre sig mod, at den Paagjældende fjerner sig, men han maa da sørge for, at det er af Politiet, at Anholdelsen bliver foretagen; i det Hele taget er Udtrykket: at Skifteretten kan anholde og fængsle, Noget, som jeg ikke tror fuldstændig stemmer med Forholdets Natur. Heller ikke maa vi overse, at i Kjøbenhavn vil det være særdeles let at faae anholdt den, som Skifteretten finder det fornødent at anholde, da man jo har Politiet lige i Nærheden af sig. Endnu skal jeg gjøre en Bemærkning. Det er for mig, som om man slet ikke havde tænkt paa, at Loven af 23de Januar 1862 har givet Skiftekommissionerne i Kjøbenhavn en Ordning, hvormed jeg ikke ser, at det kunde bestaa at optage denne Forkeft. Loven af 23de Januar 1862 fastsætter, at Skiftekommissionen skal bestaa af 3 Medlemmer. Ethvert af disse Medlemmer faar efter en vis Forretningsorden tildeelt et vist Antal Boer, som han skal behandle; men bliver der Spørgsmaal om en Kjendelse eller Decision, saa kan den Enkelte ikke være virksom, saa skulle de 3 Skiftekommissærer, af hvilke de to ikke kjende Noget til, hvorledes det har sig med Boet, træde sammen og affige denne Kjendelse eller Decision, idet de naturligvis sættes i Stand til, for at affige denne Kjendelse eller Decision, at sætte sig fuldkommen ind i Alt, hvad der vedkommer dette Bo, som de ikke kjende. Men betænk nu, mine Herrer, man vil bringe til Anvendelse Lovforslagets Bestemmelse om, at Skifteretten skal kunne anholde en Per-